

grøn trafikpolitik, der er meget fornuftig? Hvorfor siger man nej til, at det fælles valutaområde kan gå ind i et globalt ansvar, sikre, at verdenshandelsorganisationen begynder at tage hensyn til ulandene, sikre, at de faglige rettigheder accepteres, sikre i det hele taget, at miljøet kommer til at spille en rolle?

Det er da en vision, der er til at tage og føle på. Og jeg kan efter bedste evne ikke forstå, hvorfor man ikke vil gå ind i et sådant samarbejde. Jeg synes, man skulle gå forrest sammen med os og sige, at det her er enormt spændende.

Og det fører mig frem til en anden diskussion, om den militære opbygning i Europa. Må jeg ikke bare slå fast endnu en gang som enkle konstateringer, at det, der er på vej i Europa, er ikke en europæisk hær i den forstand, at der opbygges en europæisk styrke under europæisk kommando, som alene er under europæisk kommando, og som én gang for alle overgives til en europæisk kommando. Det er heller ikke en europæisk hær, der er sat til at forsvare vores område.

Det, der opbygges, er noget andet. Det er en fornuftig evne til at håndtere en krise i vores baghave, så vi undgår, at den bliver til krig. Man skal melde sine tropper til, på samme måde som man i dag skal melde til i NATO. Man kan sige nej til at melde til, på samme måde som man i dag kan i NATO. Og vi har oven i købet nu i det dokument, der ligger til Helsinki, også fået sagt, at det er NATO først, og hvis NATO så beslutter, at de ikke vil være med alene, jamen så kan Europa gå ind. Og det er ikke det hele, det er alene Petersbergopgaverne.

Jeg synes, vi skal snakke sådan om det og ikke med overskrifter, som kan skræmme folk, fordi de indeholder et symbolsprog, som man umiddelbart reagerer i forhold til. Jeg indbyder derfor også både SF og andre partier til en realistisk, indholdsrig debat om, hvad det egentlig er, vi taler om.

Jeg tror, at den europæiske debat i en del år har lidt af, at den ofte er for kompliceret, at den danske befolkning ofte ikke fornemmer, hvor vi egentlig skal hen, hvad det egentlig er, vi vil med det dér europæiske samarbejde. Og jeg synes, vi i dag skal få sagt, at det, vi vil, er at sikre, at bl.a. det danske samfund sammen med de andre kan stå sammen og værne om vores værdier, ikke på en indadvendt måde, men på en udadvendt måde. Og det, vi vil, er at tage ved

lære af alle de fejltagelser, der har været i det århundrede, som vi nu snart forlader. At ingen, og jeg understreger, også over for hr. Knud Erik Hansen, ingen er tjent med, at vi lader være med at samarbejde på tværs af grænser for at modvirke oliekriser, der kan komme igen, som plagede os i 1970'erne og indebar hundredtusindvis af arbejdsløse mennesker i Danmark.

Ingen er tjent med at lade være, heller ikke de bageste, slet ikke de bageste i vores samfund. Og ingen er i virkeligheden heller tjent med, at Europa bliver ringere til at løse egne kriser og ikke bliver bedre. Jeg mener, vi har en interesse i, at Europa bliver bedre til at løse sine kriser. For jo flere kriser, der kommer, jo vanskeligere bliver Danmark også stillet, og jo vanskeligere bliver alt det, vi står for.

Jeg må egentlig sige tak til fru Pia Christmas-Møller for et konsistent, logisk, sammenhængende, klart indlæg. Der kan være tider og punkter, hvor man ikke er enig, det er noget andet, men der er konsekvens i sagen.

Og jeg skal for min part, da udenrigsministeren kommer ind om et øjeblik, blot sige, at jeg ville så meget ønske, at vores værdier i det danske samfund her ved slutningen af det her århundrede fik en ny revitalisering, fordi det er jo vores værdier, der kommer til at præge det 21. århundrede meget mere end før.

Jeg ser en direkte tråd mellem de danske værdier, som lever i Danmark, og den nye scene, der tegner sig i det 21. århundrede. Jeg må sige, at samhørighed, gensidig anerkendelse af hinanden, fredelige forhold, høj ambition, når det gælder beskæftigelse, når det gælder en økonomi, der beskytter også de svageste, begynder efterhånden ikke alene at være en dansk dagsorden, men kan godt blive en europæisk dagsorden og en global dagsorden.

Derfor må jeg også sige, at det 20. århundrede tilhørte – måske i for høj grad – liberalisterne, når det gælder Europa, når det gælder den globale økonomi. Det 21. århundrede tilhører, er jeg overbevist om, de værdier, som vi tror på, som vi har bygget vores samfund på. Og det er den type af ræsonnement, jeg endnu en gang godt vil gentage over for både venstrefløj og over for andre partier, der, synes jeg, læner sig for meget tilbage i stolen og, synes jeg, tænker for lidt på, hvad der tjener det danske samfunds interesser bedst.

Det danske samfunds interesser er bedst tjent med at spille en rolle, ikke bare for at være med mødebordet, men for at være med til at præge